
České studentky v Řezně: Byl to nezapomenutelný týden!

<http://tarantula.ruk.cuni.cz/IFORUM-11942.html>

České studentky v Řezně: Byl to nezapomenutelný týden!

10. 1. 2012; autor: Štěpánka Klumparová, red.; rubrika: Studenti

Tandem Řezno–Praha je výměnný projekt mezi katedrou českého jazyka a literatury PedF UK a Univerzitou v Řezně. Probíhá již čtvrtým rokem. Tandemu se většinou účastní pět českých a pět německých studentů. Loni německé studentky navštívily Prahu v květnu, české účastnice jely do Řezna v říjnu 2011 ve složení Eliška, Katka, Lucie, Marie, Renata a Štěpánka. Každá z účastnic i-Foru stručně představila téma, kterým se v Řezně zabývala.

**Zleva horní řada: Renata, Meike, Stefanie, Lucka, Maruška, Katka
Zleva dolní řada: Eliška, Jekaterina, Daniela Gulchachak, Štěpánka**

Ve spolupráci se svým německým tandemovým partnerem (partnerkou) student v rámci výměnného projektu zpracovává vybrané téma (český student se zabývá danou problematikou v SRN, jeho německý kolega v ČR). Na zvoleném tématu pracují nejprve každý samostatně, komunikují spolu, radí si a vzájemně se inspirují či podporují pomocí e-mailu. V průběhu obou týdnů výměnného pobytu studenti dále intenzivně spolupracují na zvolených tématech.

Jedna z účastnic Lucie Michálková shrnula své dojmy z pobytu v Řezně takto: „Ten týden byl opravdu nezapomenutelný. Až teď, když se to snažím shrnout, se divím, jak jsme to vlastně všechno stihly. Poznaly jsme blíže nejen Řezno, město univerzitní a studentské, město historické, ale i jeho okolí. V paměti zůstane i historické město Amberg, kde si část naší skupinky připadala jako v Benátkách, cesta do kina s tureckým taxikářem, který se vychloubal, kolik slečen si to veze,

a Melancholia Larse von Trier, po níž nám ten večer už moc do smíchu nebylo. Velmi zajímavý byl rozhovor s učitelí z Realschule am Judenstein o poměrech na německých školách a vůbec i pozdější praktická ukázka toho, že i v Německu se vyučování dělí na zajímavé a na nezajímavé.“

„Týdenní pobyt v Řezně byl pro mě ve znamení bedlivého pozorování tohoto malebného bavorského města a ‚nasávání‘ jeho atmosféry. Téma, na kterém jsem zde pracovala, je Řezno jako životní prostor. Problematika je to velmi široká a právě v tom se skrývala velká výzva. Zaměřila jsem se především na kulturu, přírodu a na to, jak lidé, kteří tady žijí, tráví volný čas,“ dodává Eliška Kudláčková.

Další ze studentek Kateřina Horáková připomíná jiný aspekt výměnného projektu: „Jako téma jsem měla Židy v Řezně se zaměřením zejména na židovskou výstavu na základní škole Judenstein. Nikdy by mě nenapadlo, že žáci základní školy jsou schopni něčeho tak velkolepého! Náhled na židovskou kulturu včera i dnes, jak se Židům žilo v minulých etapách dávnější i bližší historie, model židovské čtvrti, jak se učí v židovské škole atd. Tato témata a mnoho dalších zabývajících se otázkou židovství bylo mnohdy doplněno i o tzv. interaktivní část, kde člověk mohl otevřít tajná dvířka v mapkách a odhalit tak další skrytá tajemství. Žáci díky tomu mohou každý den znovu nahlédnout do ročního úsilí svých spolužáků, učitelů a všech, kteří se na tomto projektu podíleli.“

Židovská výstava na základní škole Judenstein

„Čeština na bavorské škole aneb jedinečná možnost podívat se, jak se náš mateřský jazyk přibližuje německým sousedům. Dostala jsem příležitost seznámit se s třemi různými formami vyučování. Navštívila jsem řezenskou univerzitu, kde se čeština učí na Lehrstuhl für slavische Philologie Sprach- und Kulturwissenschaft. Paní Kallert, která seminář vedla, mi dokonce dovolila výuku na chvíli převzít. Mohla jsem to později srovnat ještě s výukou češtiny jako nepovinného, zájmového předmětu (Realschule am Judenstein) a s výukou češtiny jako jednoho z povinně

volitelných předmětů zakončených státní zkouškou (Sigmund-Wann-Realschule Wunsiedel),“ srovnává výuku češtiny Lucie Michálková.

Marie Štěpánová obrací naši pozornost k literatuře, když připomíná proslulou Skupinu 47: „Čím je Pražskému literárnímu domu dílo F. Kafky, F. Werfela či R. M. Rilka, tím je pro Literární dům v Sulzbach-Rosenbergu, v souměstí vzdáleném asi hodinu cesty od Řezna, tvorba Skupiny 47. Právě této proslulé německé literární skupině je věnována i muzejní expozice, po níž nás fundovaně provedla Patricia Preuss, programová vedoucí, která posléze při interview obětavě mně a mé bavorské tandempartnerce Meike Schlattmeier, nadšené studentce češtiny a chorvatštiny zodpověděla všechny dotazy. Dozvěděly jsme se o spolupráci obou literárních domů, jež probíhá v podobě autorských čtení a besed se současnými spisovateli nebo různých výstav a literárních putování.“

A u literatury zůstává i studentka Renáta Neprašová, která naši reportáž uzavírá: „Jak pohlížejí Němci na českou literaturu? To je otázka, kterou jsem se celý týden v Řezně zabývala já. První, kdo mi odpověď trochu přiblížil, byl doktor Kenneth Hanshew. Utvrdil mě v tom, že je těžké posoudit, který český autor je pro Němce neznámější nebo nejzajímavější.“

Literární dům v Sulzbach-Rosenbergu

Podle něj pro cizince hraje důležitou roli i zfilmování díla – podle toho se pak rozhodují, jestli má cenu si knihu přečíst. Se sbíráním materiálu k mému projektu mi moc pomohla moje tandempartnerka Daniela Wutz, která se mnou prošla i několik knihkupectví.“

Co však Renátu na celé její anketě překvapilo nejvíc, byly odpovědi studentů na univerzitě. „S Dani jsme se na českou literaturu ptali jak bohemistů, tak ostatních studentů, kteří rádi čtou, a výsledek? Většina z nich považuje za nejpřednější české spisovatele Franze Kafku nebo Milana Kunderu – a hlavní otázkou, která mi celý týden vrtala hlavou a k jejíž odpovědi se chci mým projektem přiblížit, je: Jsou Kafka a Kundera opravdu čeští autoři? Významně přispěli k jejímu vývoji, to ano, ale dají se počítat mezi klenoty naší literatury?“ ptá se Renáta Neprašová.